

C. Toplák János

Szent mosógépben

Igaznak és érdeemesnek találtattam,
Rám bízta a tisztaság
szentélyének kulcsát,
rendjébe befogadott — próbaidőre,
feladatokkal roskadásig
megrakottan
szívébe, ágyába, ágyékába fogadott
így tökéletlenül is
isteni, határtalan kegyelemből
s én hála és megtérés,
bűnbánás és önsajnálát
jóleső könnyeit hullattam
asztalra, könyvre,
hófehér párnákra,
ölébe, tenyerébe,
jóságos keblére;
sírtam lakás-szerte
elalváskor, ébredéskor
úton-útfélen, buszon s vonaton,
kerékpáron s gyalogszerrel,
dolog és multság
s evés-ivás közben;
húsos ajakam
most is girbül-görbül
s konok bűnös restem rázkódik bele;
ne is legyen vége
ezen gyöngypataknak,
szívem-lelkem van most
szent mosógépben,
nem is áll le többé
biz én azt remélem...

Vlaj Lajos

A rét-határi cser alatt

Kilesek mint egy ablakon,
A rét-határi cser alól.
A síknak ködös távolán,
A nyár millió hangja szól.

Csönd van és mégis rengeteg
Zsongító nessel telt a lég.
Hogy szinte lágy hullámain
Mindent feledve szállanék.

Megcsókolnám a madarat,
Hajóként úszó gémeget,
És boldog szájjal kezdenék
Egekbe zengő éneket.

S ahogy amott a hold kiles
Belőle szelnék álmokat,
Sorba kínálnám vele mind
A csillag-leső lányokat.

Lányok! lányok! sárgacsillagok
Megint a földre húztatok.
Soha el nem szakadhatok,
Örök reményt ti adtatok.

Búcsúzó is már égvilág,
Búcsúzó is tőled bamba hold;
Még a szerelem napja süt,
Elvágyó álom csalfa volt...

A rét-határi cserfalomb
Halkan becsukja ablakom.
Fordulok, rámnéz rét, halom
Hűséggel, itt nem hagyhatom.

